

આજે સંસારમાં જેને 'સનાતન ધર્મ' કહેવામાં આવે છે એ વાસ્તવમાં તો 'પૌરાણિક મત' છે, કારણ કે સનાતન ધર્મ તો વૈદિક ધર્મનું જ બીજું નામછે

આર્યસમાજ કોઈ સંપ્રદાય નથી

જે માશસ શ્રેષ્ઠ, વિદ્યાન, ધર્મત્વા, પરોપકારી, સદાચારી તેમ જ આસ્તિકતા જેવા માનવીય ગુણો ધરાવે છે, તે જ આય્ય છે. મહિર્ષિદ્યાનંદ માનવીકરણમાં વિશ્વાસ ધરાવતા હતા. તેમની ઈંચા હતી કે માનવતા ધરાવતા ગુણવાન આર્યોના સંગઠન કારણ સમાજ ઉભો થાય. 'આર્યસમાજ' ઋણિની આ જ કલ્યાણનું સાકારારૂપ છે.

સંપ્રદાયની મુખ્ય ખાસિયત એ હોય છે કે તે કોઈ એક ચોક્કસ વ્યક્તિને પચંગબર, ગુરુ, અપતાર, તીર્થકર કે સર્વેસર્વ માનિને ચાલે છે. સંપ્રદાયનાં સ્વીકૃત પુસ્તકો પોતપોતાના મધ્યાદિત રીત-રિવાજો, માન્યતાઓ અને ગાથાઓથી ભરેલાં હોય છે. આર્યસમાજમાં આવી સંકુચિતતા જોવા મળતી નથી. આર્યસમાજનું ધર્માસૂક્તક વેદ છે, જેની પર સંપૂર્ણ માનવજીતાનો સમાન અધિકાર છે. સંસારના કોઈપણ ધાર્મિક ગ્રંથની કોઈ સંપ્રદાયાદી અસહભૂત પ્રગત કરી શકે તેમ નથી. જુદા જુદા સંપ્રદાયો અને મટમતાતરોમાં રહેલા મનુષ્યો પોતપોતાના ક્ષેત્રમાં પ્રવર્તિત પાંડો અને અંધવિશ્વાસોને જેટલા અંશે દૂર કરે છે, તેટલા જ અંશે તેઓ આર્યસમાજની નિકટ આવતા જાય છે. આર્યસમાજના સભ્ય બનવા માટે જે દસ નિયમોનો સ્વીકાર કરવો અનિવાર્ય છે, એ નિયમો તો સાર્વભૌમ માનવધર્મના દસ સુવિષ્ણ સૂત્રો છે. આમાંનો ચોચો નિયમ છે : "સત્યનું ગુરુનું કરવામાં હેઠળ રહેલું જોઈએ."

આ દસ નિયમોમાં જ્યાંય 'દયાનંદ' શબ્દ જોવામાં આવતો નથી. ત્રીજા નિયમમાં કહું છે : "વેદને ભણવા-ભણવવા અને સંભળવા-સંભળવવા એ સર્વ આયોનો પરમ ધર્મ છે." ધ્યાનપૂર્વક જોવામાં વાત એ છે, એની ઋષિ દ્યાનંદ પ્રપણે 'સત્યાર્થપ્રકાશ' વગેરે કોઈ ગ્રંથનાં મત કે દયાનંદી પંચ નથી. આર્યસમાજ તો સાર્વભૌમ સત્ય સનાતન વૈદિક ધર્મનો પ્રચાર કરતું સંગઠન છે.

સનાતન ધર્મ

જે ડંમેશથી છે, નિત્ય છે અને છતાં પણ સંદેહ નૂતન છે. તેનું નામ સનાતન છે. આય્ય વૈદિક ધર્મ જ સનાતન ધર્મ છે.

આર્યસમાજની માન્યતાએ

લેખક : ગજાનંદ આર્ય ૧૧ અનુ. - ભાવેશ મેરજા, ભરત્ય

પદ્ધતિ માનવમાં આવે છે, પરંતુ આર્યસમાજ પોતાના આ સનાતન ધર્મના નામને છોડવા નથી ઈચ્છા છે. આર્યસમાજ તો લોકોને વાસ્તવિક સનાતન ધર્મનું સ્વચૂન કેવું હું એ વિષે પરિચિત કરવાનો પુરુષીય કરે છે. મહિર્ષિદ્યાનંદ સત્યાર્થપ્રકાશના અંતમાં 'સ્વમંત્વાંત્વ' પ્રકરણો આર્થાત કરતાં લખ્યું છે : "સર્વતત્ત્વ સિદ્ધાંત એટલે કે સામાજય સાર્વજનિક ધર્મ, જેની લોકો સદાચારી માનતા આચાર્યા, અત્યારે પણ માન છે અને આગાળ ઉપર પણ માનશે, તેથી જ તેને સનાતન નિત્ય ધર્મ કહે છે. એની કોઈપણ વિરોધ કરી શકે નહીં." માટે આપણે સમજનું જોઈએ કે આજે સંસારમાં જેને 'સનાતન ધર્મ' કહેવામાં આવે છે એ વાસ્તવમાં તો 'પૌરાણિક મત' છે, કારણ કે સનાતન ધર્મ તો વૈદિક ધર્મનું જ બીજું નામ છે. આજે જ માનવ ધર્મ, વિશ્વ ધર્મ, સાર્વભૌમ ધર્મ કે સનાતન ધર્મ કહે છે.

ઋષિ દયાનંદ તેમના પુના-પ્રવચનમાં મનુસ્યુત્તિનાં દસ લક્ષણોમાં અદિસાને અભિરૂને અગ્નિયા લક્ષણો ધરાવતા ધર્મને સનાતન ધર્મની સંજ્ઞા આપી તેની વ્યાખ્યા કરી છે. આર્યસમાજ 'સનાતન' જોવા આ પ્રાચીન નામના ગૌરવને તેના વાસ્તવિક સ્વરૂપના પ્રસ્તુત કરવા ઈચ્છા છે.

પ્રસિદ્ધ વિદ્યાનંદ પણ શિવકુમારજી શાસ્ત્રીએ અથર્વેદના નિમન્માં વ્યાખ્યામાં 'સનાતન' શબ્દની પરિભાષા આપી છે, જે ખૂબ જ પ્રેકર છે.

સનાતનભાન્માંહુનુરતાઘ સ્યાત્, પુનર્ખ્રવ : ।

અંબોસે પ્રાણીએ અન્ય અન્ય રૂપયો : ॥

- અથર્વેદ : ૧૦.૮.૨૩

શબ્દાર્થ : (એનમ્) તેને (સનાતનમ્) સંદાય રહેનારો,

એક આર્ય પોતાની જાતને વૈદિક ધર્મનો અનુયાયી માને છે. એ દ્વારાએ પ્રત્યેક આર્યસમાજનું સનાતનધર્મી છે. હીકીતમાં સનાતન ધર્મનો અભિપ્રાય ગંગોત્રીમાંથી નીકળતા ગંગાના પાણો જેવો વિશુદ્ધ ધર્મ થતો હતો, પરંતુ આજે આપણે અવિદ્યા અને પ્રમાણને કારણે કુગાંઠી નીટીના મદિન પાણીને જ 'સનાતન ધર્મ' માનવજી મૂલ કરી રહ્યા છીએ. આર્યસમાજે જ્યારે આવા પતિત થઈ ગેલા ધર્મની પવિત્રતા માટે હાકલ કરી, ત્યારે આ કહેવાતા સનાતન ધર્મના ઠેકદારોએ આર્યસમાજને પોતાનો પ્રતિકંદ્બી માની લીધો.

(ઉત્ત) અને તેમ છતાં પણ તે (અધ) એક (અન્યરસ)

► આર્યસમાજ કોઈ દયાનંદી મત કે દયાનંદી પંથ નથી. આર્યસમાજ તો સાર્વભૌમ સત્ય સનાતન વૈદિક ધર્મનો પ્રચાર કરતું સંગઠન છે.

● સૃષ્ટિની શરૂઆતમાં મનુષ્યોની ઉત્પત્તિ સૌપ્રથમ ત્રૈવિષ્ણુ' અર્થાત્ તિબેટમાં થઈ હતી. એ વખતે મનુષ્ય જીતે એક હતી. જે મનુષ્ય ઉત્તમ અને શ્રેષ્ઠ, કુલાંદિયાં થાયા હતા તેઓ 'આય્ય' કહેવાયા અને જે લોકો દુષ્ટ સ્વભાવના હતા તેઓ 'દસ્યુ' કહેવાયા. ત્યાર બાદ આર્યોના બ્રહ્માંશ, ક્ષત્રિય, વૈશન્વ અને શૂક્ર એવા ચાર વિભાગો થાયા.

● સૃષ્ટિની ઉત્પત્તિ લગ્નભગ બે અબજ વર્ષ પૂર્વ થઈ.

● આર્યો અને દસ્યુઓના પરસ્પર જહાંઓને લીધે આર્યો સીધા આ ભૂમિ પર આપીને વસ્થા છે, અને ત્યારથી જ આ દેશ 'આય્યર્વત્ત' નામથી ઓણાયા છે. આની પહેલાં આ દેશનું કોઈ જ નામ નહોતું, અને ન તો કોઈ તેની પર વસ્થા હતું.

● કોઈ પણ સંસ્કૃત ગ્રંથ અથવા મધ્યમાં ક્ષત્રિય એવું નામ લાભે કરી રહ્યું કે, આર્યો ઈરાન આદિ દેશોમાંથી આવ્યા અને આ દેશના જગતાં લોકોની લાભે કરી રહેલું કે એ દેશની પણ વિજય મેળવી તેમને કાઢી મૂકી આ દેશના રાજા થાયા. તો પણ વિજયીઓની વાત કેવી રીતે માનીય થઈ શકે ?

● આય્યર્વત્તની ગૈતિહાસિક શૃંગાર આ મુજબ છે : બ્રહ્માંશ પુત્ર વિરાટ, વિરાટનો મનુ, મનુષી મરીયા આદિ દસ અને એના સ્વયંભુવાદિ સાત રાજા અને એમના પુત્ર ઈલ્વાંકુ આદિ આય્યર્વત્તના પ્રથમ રાજાઓ થાયા કે જેમણે આય્યર્વત્તન વિરોધ પણ કરી રહેલાં હતા. ત્યાર બાદ, રાધુ, રામચન્દ્ર અને પણ કોરંચ-પાંડાંનો મહાભારતકા આય્યો જ ચક્કાવાયું.

મહિર્ષ

